

Digital Marketing Support ApS

Herlev, den 8. marts 2010

Justitsminister Lars Barfoed (jm@jm.dk)
Domstolsstyrelsens direktør Adam Wolf (post@domstolsstyrelsen.dk)
Højesteretspræsident Torben Melchior (post@hoejesteret.dk)

Domstolsstyrelsens vedlagte afgørelser af 5. februar 2010 (j.nr. 2009-4301-0084-3) og af 10. juni 2008 (j.nr.4301-2007-30.11): Inhabilitet ved Højesteret, mistillid til højesteretsdommerne, retssikkerhedsmæssige problemstillinger knyttet til højesteretsdommernes indtægtsgivende bibeskæftigelse, anmodning om sættedommere.

Med henvisning til ovennævnte afgørelser fra Domstolsstyrelsen skal Digital Marketing Support ApS (DMS) fremkomme med følgende bemærkninger.

Højesteret træffer som sidste instans endelig afgørelse i en række sager af indgribende personlig, økonomisk og samfundsmæssig betydning, herunder sager af principiel karakter, som kan have indflydelse på afgørelse af en række andre sager. En fejlagtig dom ved Højesteret forvolder derfor ikke alene skade hos den forurettede part, men forvolder også omfattende skade i samfundet, bl.a. ved på et forkert grundlag at ændre retstilstanden og generere flere urigtige domme i andre sager, både ved Højesteret selv og ved underretterne.

Nærværende skrivelse drejer sig om en række fejlagtige Højesteretsdomme, som giver anledning til følgende spørgsmål: Hvem retter Højesterets fejl? Hvem holder tilsyn med Højesteret og højesteretsdommerne?

Igennem mange år har der været tilbagevendende diskussion om dommernes – særligt højesteretsdommernes - indtægtsgivende bibeskæftigelse. Kritikkerne af dommernes bibeskæftigelse har især hæftet sig ved, at visse dommere har så megen indtægtsgivende bibeskæftigelse, at omfanget heraf og dommernes afhængighedsforhold til bibeskæftigelsesleverandørerne må give anledning til tvivl om de pågældende dommers mulighed for at varetage deres pligter i hovedstillingen, herunder bevare deres uafhængighed og upartiskhed.

Tilhængere af dommernes bibeskæftigelse har på deres side hæftet sig ved, at der i diskussionen ikke er fremlagt nogen eksempler på, at dommernes hovedarbejde er blevet ringere udført på grund af bibeskæftigelse. De har bl.a. anført, at kritikken af dommernes bibeskæftigelse er uden sagligt grundlag men alene hviler på noget følelsesmæssigt, at man misunder at nogen tjener ”for meget” og at man ønsker at konfiskere en betydelig del af det indtægtsgrundlag, som dommerne har skabt sig gennem års dygtighed og flid.

Med henvisning til Højesterets domme af 23. januar 2006 i sag 356/2004 (UfR 2006.1189) og af 10. september 2008 i sag 357/2006, til Søg- og Handelsrettens afgørelser af 26. april 2006 og af 17. juli 2006 i sagerne V 128-02 og V 25-04, skal DMS herved fremlægge eksempler på retssager, hvor dommerne ikke alene har udført hovedarbejdet ringere på grund af bibeskæftigelse, men hvor dommerne decideret har truffet svigagtige afgørelser til fordel for bibeskæftigelsesleverandører.

Det er DMS' standpunkt, at tilhængerne af højesteretsdommernes indtægtsgivende bibeskæftigelse tager fejl.

Gennem 10 års retssager mod Mads Bryde Andersen og hans netværk, der hovedsageligt er baseret på formidling af bijobs og vennetjenester og som tæller store leverandører af bijobs til dommerne, har flittige bijobsdommere efterladt sig en mængde bevismateriale, som via de kommende retssager vil give offentligheden et indblik i bijobsdommernes fremgangsmåde, herunder hvorledes de tilgodeser deres bijobsarbejdsgiveres interesser ved retsstridig sagsbehandling og svigagtige afgørelser.

En del af forholdene er allerede anmeldt til politiet (j.nr. SØK-10175-00055-09 og j.nr. 0108-83990-004410), og DMS har rejst erstatningskrav mod Domstolsstyrelsen, jf. styrelsens j.nr. 2009-4301-0084-3 og j.nr. 4301-2007-30.2.

DMS gør gældende, at Domstolsstyrelsen har fejlet i at leve op til sine forpligtelser i henhold til EMRK art. 6.1 og art. 13, om at sikre DMS retten til en rettergang for uafhængig og upartisk domstol, retten til en rettergang inden for en rimelig frist, samt adgang til effektive retsmidler mod den misrøgt af DMS' retssager, der har fundet sted.

I stedet for at tage sit tilsynsansvar i forhold til sine ansatte alvorligt og inddrage de fornødne ressourcer til selv at behandle den alvorlige sag om svigagtige forhold ved landets domstole, særligt ved Højesteret, henviser Domstolsstyrelsen til dommerne selv som værende dem, der skal tage stilling til deres egne forhold, herunder at sagerne skal behandles ved en byret, som jo ikke er kompetent til at tage stilling til Højesterets dispositioner.

Domstolsstyrelsen har således henvist DMS til at benytte et retssystem overladt til dommerne selv at føre tilsyn med, hvor man fra ledelsens side er gået på kompromis med retssikkerheden for at tilgodese nogle dommers behov for ekstra penge, og hvor der reelt ikke føres noget tilsyn med dommernes adfærd og dispositioner, og hvor dommerne – særlige højesteretsdommerne – nærmest er til salg for bijobs til højstbydende, og hvor der afsiges stribevis af svigagtige domme til fordel for bijobleverandører.

DMS kan ikke acceptere højesteretsdommernes fejlagtige domme til fordel for Mads Bryde Andersen og hans netværk.

Med henvisning til, at landets øvrige retter, som jo er underretter til Højesteret, ikke har den fornødne kompetence til at kunne pådømme Højesterets afgørelser og dispositioner - hvilket er nødvendigt for på forsvarlig vis at kunne behandle sagerne om højesteretsdommernes svigagtige domme og dispositioner til fordel for bijobsleverandører - skal DMS herved anmode Justitsministeriet og Domstolsstyrelsen om at henvise til en myndighed eller en ret, der er kompetent til at tage stilling til det alvorlige retssikkerhedsproblem.

Der verserer fortsat flere retssager om det forhold, hvorom Højesteret den 23. januar 2006 har afsagt en fejltagtig dom til fordel for Mads Bryde Andersens forening DIFO, som, ud over selv at være bijobsleverandør til dommerne, er en forening, hvis medlemmer alle er leverandører og formidlere af bijobs til dommerne.

Højesterets sag 262/2008 er en anke af Sø- og Handelsrettens dom af 27. juni 2008 i sag V-34-06, som omhandler urigtigheden af Højesterets dom af 23. januar 2006 i sag 356/2004.

Ikke en eneste sætning i præmisserne i Højesterets dom af 23. januar 2006 i sag 356/2004 har vist sig at være rigtig eller have nogen relevans for afgørelsen af det omtvistede forhold.

I over 10 år har Mads Bryde Andersen og Jon Stokholm bedyret, at Mads Bryde Andersens forening DIFO fra den amerikanske organisation ICANN var blevet tildelt rettigheder og kompetencer til at styre det danske navnerum på Internettet og til at fastsætte regler, og at DIFO fra ICANN havde fået mandat til at være en slags kontrolinstans for domænenavne i Danmark. Med disse grove usandheder skaffede Mads Bryde Andersen og hans bijobskammerater sig adgang til ISP'ernes (Internetleverandørerne) domænekundeportefølje og til et årligt indtægtsgrundlag på ca. 40 mio. kr. til DIFO's datterselskab.

Bortset fra at skaffe sig selv og vennerne – (bl.a. højesteretsdommerne Lene Pagter Kristensen og Jon Stokholm) - biindtægter på bekostning af ISP'erne, har Mads Bryde Andersen og hans forening DIFO intet at gøre med hverken ISP'ernes virksomhed eller administrationen af domænenavne. DIFO har i det hele taget intet at gøre med Internettet eller ISP'ernes funktioner som f.eks. administration af domænenavne, IP-numre, port-numre, protokolparametre mv.

DK Hostmasteropgaven varetages på baggrund af en kontrakt mellem ISP'erne og det selskab, der udfører hostmasteropgaven, en såkaldt hostmasteraftale.

En sådan kontrakt om udførelse af hostmasteropgaven for ISP'erne har hverken DIFO eller DIFO's datterselskab DK Hostmaster A/S indgået med ISP'erne. I stedet har Mads Bryde Andersen og Jon Stokholm narret ISP'erne og offentligheden med ikke-eksisterende rettigheder og kompetencer fra ICANN og med en fiktiv overtagelse af en ikke-eksisterende domænekundeportefølje fra foreningen FIL.

Uagtet at DIFO efter bevisførelsen ved Sø- og Handelsretten tilstod, at samtlige de oplysninger som Højesteret havde lagt til grund for dommen af 23. januar 2006 var urigtige, konstaterede Sø- og Handelsretten blot, at retten ikke har den fornødne kompetence til at afsige en dom imod den af Højesteret den 23. januar 2006 allerede afsagte dom om forholdet, hvorfor Sø- og Handelsretten afviste at tage stilling.

Som allerede anført, er det DMS' standpunkt, at nuværende højesteretsdommere er inhabile til at tage stilling til deres egne fejlagtige afgørelser, jf. nedenfor. DMS anmoder derfor om sættestemmer til at træffe afgørelse i sagen om Højesterets fejlagtige dom af 23. januar 2006 i sag 356/2004.

Højesterets sag 131/2007 er en anke af Østre Landsrets dom af 9. marts 2007 i sag B-1576-05, som omhandler urigtigheden af de oplysninger som Mads Bryde Andersen og Jon Stokholm har lagt til grund for betænkning nr. 1450 af 25. august 2004, som danner grundlag for lov. nr. 598 af 24. juni 2005 (domæneloven).

I sin afgørelse har Østre Landsret henvist til Højesterets fejlagtige dom af 23. januar 2006 og derefter afvist at tage stilling i sagen.

De verserende højesteretssager 131/2007 og 262/2008, som er berammet til forhandling i april 2010, er afhængige af afgørelsen i sagen om urigtigheden af Højesterets dom af 23. januar 2006 i sag 356/2004. Her er de nuværende højesteretsdommere imidlertid inhabile, jf. nedenfor.

Sø- og Handelsretten og Østre Landsrets henvisninger til Højesterets fejlagtige dom af 23. januar 2006 i sag 356/2004 som begrundelse for ikke at foretage sig noget i forhold til den beviseligt forkerte højesteretsdom dokumenterer klart den illusoriske retssikkerhed i den nuværende retsordning.

Fremgangsmåden påviser, at Højesteret er det perfekte sted at svindle i det nuværende retssystem, et spillerum som bijobsleverandører og -formidlere som Mads Bryde Andersen har benyttet sig af.

Det kan ikke være rigtigt, at man i et civiliseret samfund som det danske, via bijobtilbud til dommere, således som Mads Bryde Andersen i bl.a. foreningen DIFO har tilbudt højesteretsdommerne Jon Stokholm og Lene Pagter Kristensen og landsdommer Kaspar Linkis, kan købe sig til en blåstempling af et ellers tvivlsomt virksomhedsretsgrundlag, således at man senere ved domstolene nærmest bliver fritaget for at føre bevis for retsgrundlaget for ens handlinger, og at man via bijobtilbud til dommerne på forhånd er garanteret at få medhold i sine retssager.

Det skal bemærkes, at DMS har stor respekt for mange af landets dygtige dommere, som ved flere lejligheder har imponeret ved såvel deres faglige kompetence som deres professionelle håndtering af retssager. F.eks. sendte DMS et takkebrev til Retten i Glostrup for rettens professionelle behandling af en sag, uagtet at DMS tabte sagen, var utilfreds med afgørelsen, som DMS selvfølgelig ankede til Østre Landsret, som også har glimrende dommere. Dette ændrede dog ikke på dommernes resultat.

Det afgørende for DMS' tilfredshed med retten i dette eksempel havde intet at gøre med dommernes resultat, men havde alene at gøre med rettens synlige upartiskhed og uafhængighed og bestræbelser på at forstå sagens faktiske forhold for at kunne afsige en efter rettens opfattelse retfærdig dom. Utilfredshed med dommernes resultat er således en helt anden sag.

Nærværende sag vedr. dommernes håndtering af retssagerne mod Mads Bryde Andersens DIFO drejer sig ikke om utilfredshed med dommernes resultat, således som Domstolsstyrelsen har anført i sine afgørelser. Sagen drejer sig derimod om åbenlyst svig ved nogle af landets domstole til fordel for Mads Bryde Andersen og hans netværk.

DMS skal derfor høfligt anmode Justitsministeriet og Domstolsstyrelsen om at henvise DMS til en ret eller en myndighed med kompetence til at kunne pådømme Højesterets dispositioner og afgørelser, således at det rejste spørgsmål om urigtigheden af Højesterets dom af 23. januar 2006 i sag 356/2004 kan prøves ved en upartisk og uafhængig domstol eller myndighed.

Det skal i denne sammenhæng bemærkes, at DMS allerede den 24. januar 2006 anfægtede urigtigheden af såvel højesteretsdommens præmisser som resultat, og - med henvisning til EMRK art. 6.1 - anmodede højesteretspræsidenten, Torben Melchior, om en redegørelse for hvorledes højesteretsdommerne var nået frem til deres resultat.

Ved en skrivelse af 26. januar 2006 afslog højesteretspræsidenten at foretage sig noget i relation til den afsagte højesteretsdom af 23. januar 2006.

Den 31. januar 2006 begærede DMS formelt højesteretssagen genoptaget, jf. retsplejelovens § 399.

Den 10. februar 2006 afviste Højesteret at genoptage sagen. Herefter er det op til det politiske system at tage stilling til den anvendte fremgangsmåde.

DMS gør gældende, at der - i forhold til retssagerne om DIFO's påståede rettigheder og kompetencer og mandat fra ICANN og DIFO's påståede overtagelse af kundeportefølje fra foreningen FIL - foreligger en generel inhabilitet ved Højesteret. Følgende Højesteretsdommere er efter DMS' opfattelse inhabile til at deltage i behandlingen af retssagerne.

Navn	Begrundelse for inhabilitet
Jon Stokholm	<p>Retsplejelovens §§ 60 og 61.</p> <p>Var advokat for DIFO og DK Hostmaster A/S i retssagerne. Skønt han intet belæg havde for rigtigheden af hans klienters oplysninger, bedyrede og plæderede han kraftigt for, (1) at DIFO havde fået sine påståede rettigheder og kompetencer fra ICANN, (2) at domæneregistranter forud for oprettelsen af DIFO havde indgået deres registreringsaftaler med foreningen FIL, (3) at DIFO havde overtaget foreningen FILs kundeportefølje og registranternes påståede registreringsaftaler med foreningen FIL.</p> <p>Var formand for Videnskabsministeriets domæneudvalg, og - i samarbejde med DIFO's formand Mads Bryde Andersen - har videreført deres urigtige oplysninger om påstået kompetence-delegering fra ICANN til DIFO som grundlag for betænkningen nr. 1450 af 25. august 2004 og domæneloven.</p> <p>Samtlige af Jon Stokholm og Mads Bryde Andersens ovennævnte oplysninger om påståede rettigheder og kompetencer og mandat fra ICANN til DIFO og påstået overdragelse af kundeportefølje fra foreningen FIL til DIFO har vist sig at være usande og det pure opspind. Det har DIFO efter bevisførelse i Sø- og Handelsretten tilstået. Jon Stokholm og Mads Bryde Andersen er blevet politianmeldt for bedrageri af særlig grov karakter (jr. nr.: SØK-10175-00055-09).</p> <p>En af de retssager, der skal pådømmes ved Højesteret, omhandler urigtigheden af de oplysninger som Jon Stokholm og Mads Bryde Andersen har lagt til grund for domæneloven. Loven ønskes ophævet.</p> <p>I strid med RPL §§ 60 og 61 har Jon Stokholm den 10. januar 2008 deltaget i en delafgørelse af sagen om domænelovens gyldighed. Her blev DMS ved Højesteret nægtet adgang til at føre yderligere bevis for urigtigheden af Jon Stokholm og Mads Bryde Andersens oplysninger om påståede rettigheder og kompetencer fra ICANN til DIFO og til den danske stat.</p> <p>Jon Stokholms stilling i sagerne er kendt. Han er forudindtaget og derfor inhabil til at pådømme sagerne. Han har desuden særlige interesser i sagernes udfald, jf. bl.a. politianmeldelsen herom imod ham.</p>

<p>Lene Pagter Kristensen</p>	<p>Retsplejelovens §§ 60 og 61. Lene Pagter Kristensen har siden år 2000 været ansat i bijob hos DIFO og DK Hostmaster A/S, som er hovedparterne i retssagerne. Umiddelbart efter hendes ansættelse i bijob hos DIFO og DK Hostmaster A/S blev Lene Pagter Kristensen af bl.a. DMS gjort opmærksom på det tvivlsomme retsgrundlag, hvorpå DIFO og DK Hostmaster A/S' virksomhed hviler.</p> <p>Allerede på dette tidlige tidspunkt stod det klart for højesteretsdommeren, at DIFO's retsgrundlag rent faktisk var tvivlsomt, hvilket hun meddelte DIFO's ledelse, jf. bl.a. ledelsens beretninger i deres årsrapporter til Erhvervs- og Selskabsstyrelsen.</p> <p>Det tvivlsomme retsgrundlag har dog ikke afholdt hende fra - mod behørig betaling fra DIFO - at blåstemple DIFO's retsgrundlag og forsvare DIFO's ikke-eksisterende rettigheder og kompetencer fra ICANN og DIFO's fiktive overtagelse af en ikke-eksisterende domænekundeportefølje fra foreningen FIL.</p> <p>Lene Pagter Kristensen har særlige interesser - herunder økonomiske interesser i form af risikoen for at miste hendes biindtægter fra DIFO - i udfaldet af domænenavnesagerne.</p> <p>Hun har allerede taget stilling i sagerne, hendes synspunkter er kendt, hun er forudindtaget og derfor inhabil.</p>
<p>Torben Melchior Wendler Pedersen Per Sørensen Asbjørn Jensen Vibeke Rønne</p>	<p>Retsplejelovens §§ 60 og 61. Har allerede taget stilling i sagerne, jf. deres dom af 23. januar 2006 i sag 356/2004 (UfR 2006.1189), hvor de:</p> <p>(1) uden nogen form for dokumentation har fastslået, at registranterne af .dk domænenavne forud for oprettelsen af foreningen DIFO havde indgået deres registreringsaftaler med foreningen FIL. Dette har dog senere vist sig at være helt forkert. Registranterne havde alene indgået deres registreringsaftaler med deres respektive ISP'er, og ikke med FIL.</p> <p>(2) uden nogen form for dokumentation har fastslået, at foreningen FIL var indehaveren af domænekundeporteføljerne under .dk topdomænet. Dette har dog senere vist sig at være helt forkert. Kundeporteføljerne tilhørte de enkelte ISP'er.</p> <p>(3) uden nogen form for dokumentation har fastslået, at foreningen DIFO havde overtaget foreningen FILs påståede domænekundeportefølje.</p>

	<p>Dette har dog senere vist sig at være helt forkert. Kundeporteføljerne tilhørte ISP'erne, og ingen ISP havde overdraget sin kundeportefølje til DIFO. Markedsværdien af den kundeportefølje som højesteretsdommerne fejlagtigt har påstået at DIFO havde overtaget fra foreningen FIL er på ca. 1,5 milliarder kroner. Ifølge DIFO og højesteretsdommerne er overdragelsen af en så værdifuld kundeportefølje, som bl.a. har givet DIFO og datterselskabet over 400 mio. kr. i indtægter, foregået uden nogen form for overdragelsesdokument (!).</p> <p>(4) uden nogen form for dokumentation har fastslået, at DIFO fra ICANN i USA var blevet tildelt juridiske rettigheder og kompetencer og mandat i forhold til .dk-domænenavnene. Dette har dog senere vist sig at være helt forkert. ICANN havde hverken tildelt DIFO juridiske rettigheder eller kompetencer eller mandat eller andre rettigheder i forhold til .dk-domænenavnene, hvilket blev dokumenteret ved Sø- og Handelsretten.</p> <p>Således tilstod DIFO urigtigheden af den påståede tildeling af rettigheder og kompetencer og mandat fra ICANN til DIFO, som ellers havde udråbt sig selv som værende rettighedsindehaveren til .dk-domænenavnene, som registranterne kun måtte have til låns, og dette kun på betingelser enerådigt fastsat af DIFO.</p> <p>Den estimerede markedsværdi af rettighederne til de ca. 1 mio. .dk-domænenavne, som højesteretsdommerne fejlagtigt har fastslået at DIFO havde fået overdraget fra ICANN, er på ca. 15 milliarder kroner. Denne påståede overdragelse fra ICANN af ejerskabet af den enorme værdi til DIFO er ifølge DIFO og højesteretsdommerne foregået uden at DIFO hverken har betalt eller forpligtet sig i forhold til ICANN eller andre. Derudover er overdragelsen ifølge DIFO og højesteretsdommerne foregået uden nogen form for overdragelsesdokument (!).</p> <p>(5) uden nogen form for dokumentation har fastslået, at DIFO var at sidestille med et el-selskab, f.eks. Dong Energy A/S, der leverer elektricitet til sine kunder, hvorfor registranterne af .dk-domænenavne antages at have indgået aftaler med DIFO, jf. UfR 1952.289H.</p> <p>Højesteretsdommerne kan herefter anses for at være forudindtagede og derfor inhabile til at tage stilling til rigtigheden af deres egne afgørelser.</p>
--	--

<p>Børge Dahl Poul Søgaard Marianne Højgaard Pedersen</p>	<p>Retsplejelovens §§ 60 og 61. Har allerede taget stilling i sagerne, jf. deres afgørelse af 10. februar 2006 i sag 55/2006, hvor de behandlede og afslog DMS' begæring om tilladelse til ekstraordinær genoptagelse af ovennævnte fejlagtige højsteretsdom af 23. januar 2006 i sag 356/2004 (UfR 2006.1189).</p> <p>Ved deres afgørelse af 10. februar 2006 tiltrådte højsteretsdommerne deres kollegaers synspunkter udtrykt ved dommen af 23. januar 2006 i sag 356/2004. Herefter kan de - på lige fod med deres højsteretskollegaer, der afsagde dommen af 23. januar 2006 i sag 356/2006 - anses for at være forudindtagede og derfor inhabile til at tage stilling til rigtigheden af deres egne afgørelser.</p>
<p>Poul Sørensen Per Walsøe Asbjørn Jensen Poul Dahl Jensen Henrik Waaben</p>	<p>Retsplejelovens §§ 60 og 61. Har allerede taget stilling i sagerne, jf. deres dom af 10. september 2008 i sag 357/2006. Her har højsteretsdommerne, uagtet at DIFO den 5. maj 2008 efter bevisførelse ved Sø- og Handelsretten havde tilstået hverken at have fået de tidligere påståede juridiske rettigheder og kompetencer fra ICANN eller at have overtaget nogen kundeportefølje fra foreningen FIL, lagt til grund for deres dom af 10. september 2008 i sag 357/2006, at DIFO havde fået sine påståede rettigheder og kompetencer fra ICANN og at DIFO havde overtaget foreningen FILs kundeportefølje.</p> <p>Såvel Sø- og Handelsrettens retsbog for 5. maj 2008 som rettens dom af 27. juni 2008, hvor DIFO's tilkendegivelse omkring den fejlagtigt påståede kompetencedelegering fra ICANN til DIFO og DIFO's påståede overtagelse af FILs kundeportefølje er gengivet, var i Højsterets besiddelse, da højsteretsdommerne afsagde deres dom af 10. september 2008 i sag 357/2006.</p> <p>Højsteretsdommerne kan herefter, på lige fod med deres højsteretskollegaer, der afsagde den fejlagtige dom af 23. januar 2006 i sag 356/2004, anses for at være forudindtagede og derfor inhabile til at tage stilling til rigtigheden af deres egne afgørelser.</p>

<p>Jens Peter Christensen Peter Blok Niels Grubbe Michael Rekling Thomas Rørdam Jytte Scharling</p>	<p>Retsplejelovens §§ 60 og 61 og EMRK 6.1</p> <p>Det er almindelig anerkendt og udbredt retspraksis, at en retssag, hvor en eller flere dommerkollegaer har økonomiske eller særlige interesser i sagens udfald, således som det er tilfældet i nærværende retssager, hvor højesteretsdommerne Jon Stokholm og Lene Pagter Kristensen direkte har betydelige interesser i sagernes udfald, og hvor højesteretspræsidenten og 13 andre højesteretsdommere allerede har afsagt åbenbart fejlagtige domme i sagerne, afgøres ved brug af sættedommere.</p> <p>En gennemgang af retspraksis ved landets retter viser, at dommerkollegaernes inhabilitet foreligger allerede ved langt mindre interesser fra en dommers side end det er tilfældet med nærværende retssager, hvor højesteretsdommere er på lønningslisten hos den sagsøgte og en højesteretsdommer er politianmeldt for sammen med den sagsøgte ledelse at have begået bedrageri af særlig grov karakter.</p> <p>Det tætte forhold mellem højesteretsdommerne, deres loyalitet over for hinanden, arbejdspladshensynet og dommernes fælles interesse og forpligtelser i forhold til bijobsleverandørerne giver anledning til at betvivle retssikkerheden ved sagernes afgørelse, særligt når højesteretsdommerne således har principielle og økonomiske interesser i sagernes udfald.</p> <p>Menneskerettighedsdomstolen har flere gange fastslået, at det ikke er tilstrækkeligt, at en dommer er eller anser sig selv som habil: han eller hun skal også <i>fremtræde</i> som habil, herunder i forhold til f.eks. dommerkollegaernes interesser i en sag.</p> <p>DMS gør gældende, at højesteretsdommerne er inhabile til at pådømme sagerne.</p>
---	---

Højesteretsdommerne har et troværdighedsproblem, når parterne i sagen 356/2004 direkte modsiger Højesterets præmisser i dommen af 23. januar 2006, og ved bevisførelse og vidneudsagn nu dokumenterer, at det Højesteret ellers havde fastslået som værende sandhed, rent faktisk var grove usandheder.

Højesteretsdommerne har et troværdighedsproblem, når hele 15 af dem åbenbart ikke har været i stand til at kunne læse og forstå en aftale på 6 sider (aftalememorandummet af 25. nov. 1998 mellem det amerikanske handelsministerium og ICANN) eller blot kunne danne sig en idé om hvad aftalen drejer sig om, hvem parterne er og hvilke rettigheder og forpligtelser aftalen omhandler.

Højesteretsdommerne har et troværdighedsproblem, når de uden belæg af nogen art lægger til grund for deres dom, at en simpel brancheforening som Foreningen af Internet Leverandørerne, FIL, havde de fornødne juridiske rettigheder og kompetencer til at kunne overdrage aktørerne i

domænebranchens kundeporteføljer til en tredjemand, foreningen DIFO, og at FIL rent faktisk havde overdraget brancheaktørernes domænekundeporteføljer til DIFO.

End ikke Advokatsamfundet, hvis virke endog er lovfæstet, kan overdrage aktørerne i advokatbranchens kundeporteføljer til tredjemand, således som Højesteretsdommerne havde fastslået i forhold til foreningen FIL og aktørerne i internetbranchen.

Hense til, (1) at højesteretspræsidenten selv (Torben Melchior) har været med til at afsige den fejlagtige dom af 23. januar 2006 i sag 356/2004, (2) at højesteretspræsidenten tilsyneladende ikke har haft nogen betænkeligheder ved at lade Jon Stokholm og Lene Pagter Kristensen deltage i sagernes behandling, (3) at højesteretsdommerne, uagtet at der forelå nye oplysninger om urigtigheden af dommen af 23. januar 2006 i sag 356/2004, lagde den fejlagtige dom af 23. januar 2006 til grund for deres afgørelse af 10. september 2008 i sag 357/2006, (4) at Mads Bryde Andersen og hans netværk i foreningen DIFO er storleverandør af bijobs til højesteretsdommerne, hvilket efter DMS opfattelse udgør et alvorligt sikkerhedsproblem, som i øvrigt er dokumenteret ved højesteretsdommernes modvilje til at afsige en dom imod deres bijobsleverandører som DIFO, gør DMS gældende, at så længe den med bl.a. højesteretspræsidentens medvirken afsagte fejlagtige dom af 23. januar 2006 i sag 356/2004 ikke er blevet ophævet, er højesteretsdommerne at anse for bundet af den fejlagtige dom og derfor inhabile til at træffe selvstændige afgørelser.

DMS gør gældende, at højesteretsdommerne, ud fra deres hidtidige anvendte fremgangsmåde i forhold til retssagerne mod Mads Bryde Andersens netværk, har påvist hverken at være fuldstændig upartiske eller uafhængige eller habile, således som det er påkrævet af EMD og tiltrådt af Danmark.

Retssagerne bør derfor afgøres ved brug af sættemere.

Kopi af nærværende skrivelse med tilhørende bilag er samtidig fremsendt til Folketingets Retsudvalg, Udvalget for Videnskab og til Dommerforeningen

Bilag:

- 1) Domstolsstyrelsens afgørelse af 5. februar 2010, j.nr. 2009-4301-0084-3
- 2) Domstolsstyrelsens afgørelse af 10. juni 2008, j.nr. 4301-2007-30.11
- 3) SØ- og Handelsrettens dom af 27. juni 2008 i sag V-34-06 med DMS' bemærkninger
- 4) Højesterets dom af 23. januar 2006 i sag 356/2004, UfR 2006.1189 med DMS' bemærkninger
- 5) Højesterets afgørelse af 10. februar 2006 i sag 55/2006

Med venlig hilsen
Digital Marketing Support ApS

Anani Voulé